Quelle: https://manuscripta.at/?ID=8135
Copyright: Salzburg, Universitätsbibliothek

paucitatibus necessitate. Dices forte miser meus ē. Nam hoc dimiserūt mihi pauperes Quō tibi potuerūt dimittere q̄ suum non erat Ast si suum erat inquies. Vnde habuerunt quis dedit sibi. Quid in mundo uenientes apportauerunt quid recedentes ferent. Certe q̄ pauperes possident in die iudicij coram oculis dei iustis iudicata exclamabūt. Qui habet aures audiendi audiat. qui mihi non uult credere lex. q̄ granter sentiet cū diuitiae sue transierunt in egestate. Lex naturalis hoc precepit ut q̄d ab alijs desiderami hoc alijs faciami. Quid aliud lex uetus predicat. Ut euangelica doctrina per amicitiae iudicij quid aliud insinuat uere coram deo iudice erunt testiō. Quid ergo dicam ipse qui solum lapides congregant et muros erigunt in altitudinē quoq̄ ē cor et cogitacio ut humanis oculis opus apparat laudetur edificari et totam hic suam arbitrantur iusticiaz. Sunt eciaz aliq qui de rapinis et pauperū sudore oblaciones et victimas deo offerunt. Tales oblaciōes ante dinam clemēciaz non parum st' ab hominables. Quis tam insipiens ē ut non intelligat q̄ tlia edifi